Р Е Ш Е Н И Е
№ 3300

гр. София, 19.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 23 състав,** в публично заседание на 28.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **2227** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/.

Образувано е по жалба на П. Т. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“В“, ап.59 срещу Протоколно решение от 13.12.2013 г. на Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО при район „О. купел“-СО, с което на жалбоподателката е отказано да бъде включена в картотеката на нуждаещите се от жилище на район „О. купел“, потвърдено с протоколно решение от 17.01.2014 г. на кмета на района.

Наведените в жалбата доводи, с които се оспорва административния акт следва да се квалифицират като противоречие с материалния закон-чл.146, т.4 от АПК. Жалбоподателката излага подробни съображения, които според нея обуславят липсата на основание за постановяване на отказ за включването й в картотеката на нуждаещите ес от жилище.

В о.с.з. жалбоподателката се явява лично, поддържа жалбата и моли за уважаването й.

Ответникът се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето й.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в съдебното производство и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата

основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:
Жалбата е допустима.
Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице с правен интерес от оспорването-чл.147, ал.1 от АПК и при спазване на 14-дневния преклузивен срок за подаването й по чл.149, ал.1, вр.ал.3 от АПК.
Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по различни от изложените в нея съображения:
Между страните е безспорно от фактическа страна, а се установява и от съдържащите се в преписката доказателства, че с протоколно решение от 05.02.2013 г. на Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО при район „О. купел“-Столична община на жалбоподателката в съдебното произвдство е била определена IV група по чл.8 от същата наредба.
При подновяването на картотечната преписка, от декларацията на заявителката и удостоверението по декларирани данни от отдел МДТ „О. купел“ се установило, че с декларация по чл.14 от ЗМДТ, вх.№2398/24.08.1998 г. жалбоподателката в съдебното производство е декларирала собствеността върху 1/2 идеална част от недвижим апартамент №71, с площ от 72 кв.м.,кв.“Б.“, район „К.“, Б.-2, №15, вх.4, ет.5, както и незастроен вилен имот.
Тези факти жалбоподателят не оспорва в съдебното производство, но заявява в о.с.з. на 28.04.2014 г., че за вилния имот /с площ от 750 кв.м., находящ се във в.з. „Л.“, за който разполага с нотариален акт №№65/1986 г. съгл. депозирана пред съда декларация по чл.83, ал.2 от ГПК/, съседите по имот също разполагали с нотариален акт и към момента пред СРС между тях имало висящ спор за собственост. Поради тази причина не можела да го ползва. Апартаментът бил съсобствен между нея и сина на брат й/след неговата смърт/, по наследство от родителите им. Племенникът й живеел в него със семейството си, поради което не можела да ползва и този имот.
С оспореното решение, Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед №РД-09-231/21.11.2012 г. на кмета на район „О. купел“-СО постановила отказ на основание чл.5, ал.2, т.2 от същата наредба. По жалба на П. Д., кметът на район „О. купел“-СО потвърдил с протоколно решение от 17.01.2014 г. постановения отказ. Решението на кмета е съобщено П. Д. на 13.02.2014 г., а жалбата до съда-подадена на 17.02.2014 г.
Постановеният отказ е незаконосъобразен, но по различни от изложените в жалбата съображения:.
Редът и условията за настаняване под наем в общински жилища са регламентирани в НРУУРОЖТСО. Съгласно чл.5, л.2 от наредбата, кандидатите трябва да отговарят едновременно на следните условия:1. поне един член от семейството /домакинството/ е български гражданин с адресна регистрация и постоянен адрес на територията на Столична община повече от десет години без прекъсване; 2. не притежават жилище, вила или идеални части от такива имоти, годни за постоянно обитаване, или право на ползване върху тях, на територията на Столична община и в районите на населени места от 0 до 3 категория включително, определена в Единния класификатор на административно- териториалните и териториалните единици в Република Б.; 3. не притежават незастроен поземлен имот, предназначен за жилищно или вилно

строителство, идеални части от такъв имот или право на строеж върху него на територията на Столична община, в районите на населени места от 0 до 3 категория включително; в курортните зони и комплекси и във вилните зони към тях; земи до 10 км от морската брегова ивица; 4. не притежават фабрики, работилници, магазини, складове за търговска и стопанска дейност или идеални части от такива имоти, в районите на населени места от 0 до 3 категория включително; 5. не са прехвърляли имоти по т. 2, 3 или 4 на други лица през последните десет години, с изключение на прекратяване на съсобственост, прехвърляне на идеални части на трето лице или дарение в полза на Столична община; 6. не притежават имущество на обща стойност, по-голяма от 1/2 от средната пазарна цена на жилище, съответстващо на нуждите на семейството (домакинството), съгласно нормите по чл. 17; 7. една четвърт от общия годишен доход на лицата и членовете на техните семейства (домакинства) не може да покрие разхода за средна пазарна наемна цена за жилище, съответстващо на нуждите на семейството (домакинството), съгласно нормите по чл. 17; 8. срещу лицата и членовете на техните семейства (домакинства) не е изпълнена процедура по чл. 65 от ЗОС за изземване на общинско жилище, освен ако са изтекли повече от 2 години от освобождаването му.

Установените по делото факти, а именно притежанието на жалбоподателката на 1/2 ид.част от жилище и поземлен вилен имот, безспорно представляват пречка по чл.5, ал.2, т.2 от НРУУРОЖТСО за картотекирането й по реда на чл.8 от същата наредба. Ирелевантно е дали жалбоподателката ползва имотите, в съответствие с правото си на собственост, както и дали притежаваните от нея права са съдебно оспорени. Нормативно установеното изискване е свързано с липсата на притежание на изключителното право на собственост или на идеална част от него и след като това право не е прекратено или отречено със сила на пресъдено нещо, пречката е налице.

Тези факти обаче, след като на жалбоподателката вече е била определена IV група по чл.8 от НРУУРОЖТСО, пораждат правомощието за издаване на решение по чл.13, ал.1, т.1 от НРУУРОЖТСО за изключване от картотеката, а не постановяване на отказ на основание чл.5, ал.2, т.2 от НРУУРОЖТСО по реда чл.8 от същата наредба. Този извод на съда не се променя от обстоятелството, че жалбоподателката е подала ново заявление с рег. индекс 018-027-19/12/05.12.2013 г. за определяне на група. Налице е стабилен административен акт по вече подадено от нея заявление, което е процесуална пречка за разглеждане на новото подадено от нея заявление-чл.27, ал.2, т.1 от АПК. По делото не се твърди и липсват данни с ново подаденото заявление П. Д. да е декларирала промяна в обстоятелствата по чл.5 от НРУУРОЖТСО, а по-късното установяване от органа на наличието на пречка за определянето на група осъществява основанието по чл.13, ал.1, т.1 от НРУУРОЖТСО за изключване от картотеката, а не за постановяване на първоначален отказ за определяне на група. Допуснато от органа нарушение на административнопроизводствените правила е съществено и обуславя отмяната на акта на основание чл.146, т.3 от АПК.

Независимо от изхода на спора, с решението не следва да се възлагат разноски /чл.172а, т.7 от АПК/-на ответника не се дължат, а направените от жалбоподателката разноски-10 лева заплатена държавна такса, не са поискани, поради което и не могат да присъдени.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“В“, ап.59 срещу Протоколно решение от 13.12.2013 г. на Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО при район „О. купел“-СО, с което НА жалбоподателката е отказано да бъде включена в картотеката на нуждаещите се от жилище на район „О. купел“, потвърдено с Протоколно решение от 17.01.2014 г. на кмета на район „О. купел“-СО.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд-София град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: